

Ewangelia Łukasza

Rozdział 1

1. Ponieważ wielu podjęło się uporządkować opowiadanie o dokonanych wśród nas rzeczach, 2. jak nam przekazali ci, którzy od początku stali się naocznymi świadkami oraz sługami Słowa, 3. wydało się i mnie, dostojny Teofilu, uważnie prześledzić wszystko od początku i po kolei ci je opisać, 4. abyś poznał niezawodność słów o których zostałeś ustnie pouczony. 5. W czasie dni Heroda króla Judei, był pewien kapłan imieniem Zachariasz ze zmiany Abiasza, i jego żona z córek Aarona, a jej imię brzmiało Elżbieta. 6. Oboje byli sprawiedliwi przed obliczem Boga, chodząc nienaganni we wszystkich przykazaniach oraz sprawiedliwych czynach Pana. 7. Lecz nie mieli potomstwa, ponieważ Elżbieta była bezpłodna, i oboje byli podeszłymi w swym wieku. 8. Ale stało się, w czasie kiedy on był kapłanem, w porządku jego zmiany przed Bogiem, 9. że gdy wszedł do Przybytku Pana według zwyczaju kapłaństwa, dostał w udziale okadzić. 10. A cała rzesza ludu była na zewnątrz, modląc się w godzinie kadzenia. 11. Ale ukazał mu się anioł Pana, który stał po prawej stronie ołtarza kadzenia. 12. Więc kiedy go zobaczył, Zachariasz się zaniepokoił oraz przypadła na niego bojaźń. 13. Zaś anioł powiedział do niego: Nie bój się, Zachariaszu, ponieważ została wysłuchana twoja prośba, więc twa żona Elżbieta urodzi ci syna i nazwiesz jego imię Jan. 14. Zdarzy ci się radość, wesele oraz liczni będą się cieszyć z jego narodzenia. 15. Gdy będzie wielkim przed obliczem Pana. Nie będzie pił wina oraz mocnego trunku, ale już w łonie swojej matki będzie napełniony Duchem Świętym. 16. Także wielu synów Izraela zwróci ku Panu, ich Bogu. 17. I pójdzie przodem przed Jego obliczem w duchu oraz mocy Eliasza, by zwrócić serca ojców ku dzieciom, a nieposłusznych do świadomości sprawiedliwych i przysposobić Panu przygotowany lud. 18. A Zachariasz powiedział do anioła: Po czym to poznam? Bo jestem starcem, a i moja żona podeszła w swoim wieku. 19. Zaś anioł odpowiadając, rzekł mu: Ja jestem Gabriel, który stoi przed obliczem Boga, a zostałem posłany, aby do ciebie przemówić i ogłosić ci o tym dobrą nowinę. 20. Ale oto będziesz milczący i nie będziesz mógł nic powiedzieć, aż do dnia, kiedy to się stanie. Za to, że nie uwierzyłeś moim słowom, które zostaną wypełnione w ich czasie. 21. A lud oczekiwał na Zachariasza; więc się dziwili, że zwleka on w Przybytku. 22. Zaś kiedy wyszedł, nie mógł nic powiedzieć, zatem poznali, że w Przybytku zobaczył widzenie. Kiwał im też głową, lecz trwał niemy. 23. I stało się, gdy wypełniły się dni jego służby, że odszedł do swojego domu. 24. Zaś po owych dniach jego żona Elżbieta poczęła, ale kryła się przez pięć miesięcy, mówiąc: 25. Tak mi w tych dniach Pan uczynił; wejrzał, aby zdjąć moją hańbę u ludzi. 26. Zaś w szóstym miesiącu, od Boga do miasta Galilei o nazwie Nazaret został wysłany anioł Gabriel, 27. do panny zaręczonej mężowi z domu Dawida, którego imię brzmi Józef; a imię dziewczyny Maria. 28. Więc anioł wszedł do niej i powiedział: Witaj, obdarowana łaską, Pan z tobą; błogosławionaś ty między niewiastami. 29. Zaś gdy ona go zobaczyła, zmieszała się na to słowo i rozważała, coż to było za pozdrowienie. 30. A anioł jej powiedział: Nie bój się, Mario, bowiem

znalazłaś łaskę u Boga. **31.** Więc oto poczniesz w łonie oraz urodzisz syna, a jego imię nazwiesz Jezus. **32.** Ten będzie wielkim, będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da mu tron jego przodka Dawida. **33.** Na wieki będzie królował nad domem Jakóba, a królestwu Jego nie będzie końca. **34.** Zaś Maria powiedziała do anioła: Jak to będzie, skoro nie znam męża? **35.** A anioł odpowiadając, rzekł jej: Duch Święty przyjdzie do ciebie i ocieni cię moc Najwyższego. Dlatego to narodzone, święte, zostanie nazwane Synem Boga. **36.** A oto Elżbieta, twoja krewna nazywana bezpłodną, także ona poczęła syna w swej starości, a ten miesiąc jest dla niej szósty. **37.** Gdyż żadna sprawa od Boga nie będzie niemożliwa. **38.** Zaś Maria powiedziała: Oto ja, służebnica Pana; oby mi się stało według twojej mowy. I anioł od niej odszedł. **39.** A kiedy Maria powstała w owych dniach, z pośpiechem wyruszyła do górzystej krainy, do miasta Judy, **40.** oraz weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. **41.** Także zdarzyło się, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, że niemowlę w jej łonie skoczyło, a Elżbieta została napełniona Duchem Świętym. **42.** Zawołała też wielkim głosem i powiedziała: Ty jesteś błogosławiona między niewiastami oraz błogosławiony owoc twojego łona. **43.** A skąd mi to, że przyszła do mnie matka mojego Pana? **44.** Bo oto, gdy głos twojego pozdrowienia doszedł do moich uszu, z radością podskoczyło niemowlę w moim łonie. **45.** Zatem szczęśliwa, co uwierzyła, że będzie spełnienie tych rzeczy, które zapowiedziano jej od Pana. **46.** A Maria powiedziała: Chwali moja dusza Pana; **47.** i rozweselił się mój duch w Bogu, moim Zbawicielu, **48.** że spojrzał na poniżenie jego służebnicy. Oto bowiem, od teraz, zwać mnie będą szczęśliwą wszystkie pokolenia, **49.** gdyż Potężny uczynił mi wielkie rzeczy, a Jego Imię święte. **50.** Jego też miłosierdzie dla rodu bojących się Go pokoleń. **51.** Sprawił panowanie Jego ramieniu, rozproszył pysznych w zamysłach ich serca; **52.** powalił władców z tronów, a poniżonych wywyższył. **53.** Łaknących nasycił dobrami, a tych, którzy się bogacą odesłał jako bezwartościowych. **54.** Mocno trzymał swojego sługę Izraela, by pamiętać o miłosierdziu na wieczność dla Abrahama i jego potomstwa, **55.** tak jak mówił do naszych ojców. **56.** Więc Maria została z nią około trzy miesiące, i wróciła do swojego domu. **57.** Zaś Elżbiecie wypełnił się czas jej rodzenia oraz wydała syna. **58.** A sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan wyniósł swe miłosierdzie razem z nią, i razem z nią się cieszyli. **59.** Także wydarzyło się, że w ósmym dniu przyszedł obrzezać dziecko, oraz je nazwali dzięki imieniu jego ojca Zachariaszem. **60.** A jego matka odpowiadając, rzekła: Nie, lecz będzie nazwany Jan. **61.** Więc do niej powiedzieli: Nie istnieje nikt z twojej rodziny, kto nazywa się tym imieniem. **62.** Ale dawali też znaki jego ojcu, jakby chciał, aby je nazwać. **63.** Zatem poprosił tabliczkę oraz napisał nazywając: Jego imię jest Jan. Więc wszyscy się zdziwili. **64.** Zarazem też zostały otwarte jego usta i jego język, więc mówił, wielbiąc Boga. **65.** A przy wszystkich, co z nimi sąsiadowali powstał strach, oraz wszystkie te sprawy były rozpowszechniane w całej górnej Judei. **66.** Zaś wszyscy, którzy słyszeli, składali to sobie do ich serca, mówiąc: Kim zatem, będzie to dziecko? A była z nim ręka Pana. **67.** Zaś jego ojciec Zachariasz został napełniony Duchem Świętym i prorokował, mówiąc: **68.** Uwielbiony Pan, Bóg Izraela, ponieważ spojrzał oraz sprawił wykupienie swojemu ludowi. **69.** Także w domu swojego sługi Dawida wzniosł nam róg zbawienia,

70. jak od wieczności zapowiedział przez usta Jego świętych proroków. **71.** Wybawienie od naszych nieprzyjaciół oraz z ręki wszystkich, co nas nienawidzą. **72.** Aby uczynić miłosierdzie za naszych ojców i pamiętać o Jego świętym przymierzu; **73.** przysiędze, którą potwierdził względem naszego ojca Abrahama. By nam dać **74.** wybawionym z ręki wrogów bez lęku Mu służyć **75.** przed Jego obliczem w bogobojności i sprawiedliwości, przez wszystkie nasze dni życia. **76.** A ty, dziecko, będziesz nazwane prorokiem Najwyższego; bo pójdziesz wcześniej przed obliczem Pana, by przygotować Jego drogi, **77.** oraz dać poznanie ratunku Jego ludowi, przez uwolnienie ich od grzechów. **78.** To wszystko dzięki miłosierdziu naszego Boga, przez które nawiedziło nas wzejście z wysokości, **79.** by ukazać się tym, którzy siedzą w ciemności i w cieniu śmierci, oraz poprowadzić nasze nogi na drogę pokoju. **80.** Zaś dziecko rosło i umacniało się Duchem. A było na pustkowiach, aż do dnia ukazania go przed Izraelem.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012